

גיליתי שיש אהבה אינסופית, וכי ככל שמקבלים ממנה יותר יכולים לעמוד בניסיונות. השלטונות מסרו את הארץ, אך הייתי חלק ממנה. החלטתי ללכת בהתמדה לבקר, לחיות, לשמוח, להחיות את הארץ. התחברתי ליריחו. היו פירות לקשר: בעלי וילדיי היקרים, והארץ. ההשגחה נתנה לי לגור בחווה קטנה ולעבוד אותה. הקשר הפך למשמעת קשה ולעמידה בקשיים ללא מענה. או

החלטתי שהדרך היא התשובה. "על כל הקשיים תכסה האהבה". קשיים של בדירות, של ביטחון, של מים, של תקציבים. ולכול מצאנו מענה בזכות הביטחון. לפעמים זה לקח זמן. בניתי בית פשוט והיה קשה לאנשים לקבלו. לא יכולתי לתת להם פינוקים. הם לא הבינו מה הן זיקה, פשטות, אדמה, נתינה ללא מצרים, שמחה. לי נדרשו לשם כך שני חיים, דרך ארוכה. איך אוכל לתת להם

להבין?

מן המקום הנמוך בעולם שמתחבר לגבוה ביותר יש נשימה אחת של אש, של קשר, של פשטות. סף של אדמה עם ריח החיות עצמה. האם יש לכם אוזניים לשמוע את הניגון העתיק של השלווה המתחבר לצלילי הבריאה? עורו, חברים. יש השגחה. יש מי שדואג לנו. הקשיים והשמחה, הצער והאושר, כולם כלים שלו. ■